

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/197/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716207684
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6716207684.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a členov senátu Mgr. Kataríny Katkovej a JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD., v spore žalobcu B. Z., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom A.I. XXXX/XX, XXX XX P., teraz bytom W. XX, XXX XX P., právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s. r. o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 1.269,83 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 13C/147/2016-31 zo dňa 03. novembra 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Zvolen (ďalej len „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, príp. „súd“) rozsudkom zo dňa 03. 11. 2016 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 765,17 Eur spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 765,17 Eur od 18.06.2016 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (druhý výrok) s tým, že žalobca má právo na náhradu trov konania v rozsahu 20 % (tretí výrok). Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok 46,- Eur na účet Okresného súdu Zvolen v lehote do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (štvrtý výrok).

Z dôvodov rozsudku okresného súdu vyplynulo, že predmetom konania začatého 22. 06. 2016 bolo zaplatenie istiny 1.269,83 Eur spolu s 8%-ným ročným úrokom z omeškania od 18. 06. 2016 do zaplatenia z titulu bezdôvodného obohatenia vzniknutého plnením zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500008947 z 20. 12. 2011.

Súd zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500008947 podpísanej žalobcom dňa 15. 12. 2011 a žalovaným dňa 20. 12. 2011 zistil, že žalobca v bode 5. požiadal o poskytnutie úveru vo výške 840,- Eur so splatnosťou 42 splátok 14-ty deň v mesiaci, s výškou mesačnej splátky 45,01 Eur vrátane úrokov, s predpokladanou ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN) za úver 70,02 %, ročnou úrokovou sadzbou úveru 70,02 % a s priemernou RPMN za úver vo výške 45,66 %. Celková čiastka, ktorú dlžník musí zaplatiť (úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) predstavovala sumu 1.890,42 Eur. Zo žiadosti vyplynulo, že celková čiastka, ktorú má dlžník zaplatiť pri revolvingu predstavovala sumu 1.080,24 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu bola 63,32 % a ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %. V bode 6 žiadosti/zmluvy v rubrike Údaje o schválenom revolvingovom úvere opatrenej poznámkou „(nevypĺňajte)“ boli iným písmom dopísané údaje, z ktorých vyplynula poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 840,- Eur, splatnosť úveru v 42 splátkach splatných 14. deň v mesiaci, výška mesačnej splátky 45,01 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.890,42 Eur, RPMN za úver 65,52 %, ročná úroková sadzba úveru 70,04 %, priemerná RPMN za úver 45,66 %. Poskytnutá čiastka revolvingu mala predstavovať sumu 442,90 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú má dlžník zaplatiť, sumu 1.080,24 Eur, predpokladaná

RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,02 % a ročná úroková sadzba revolvingu 74,21 %. V bode 13 žiadosti/zmluvy je podpis dlžníka zo dňa 15. 12. 2011, za žalovaného bola zmluva opatrená pečiatkou a podpisom dňa 20. 12. 2011. V zmysle bodu 13. žiadosti/zmluvy riadnym vyplnením a následným podpisom tejto žiadosti/zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril veriteľ s dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o.. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8500008947 zo dňa 20. 12. 2011 vyplynulo, že dlžníkom je žalobca, ktorému bol schválený úver vo výške 840,- Eur so splatnosťou úveru 42 mesiacov, výškou mesačnej splátky úveru 45,01 Eur, dátumom splatnosti prvej splátky 14. 02. 2012 a dátumom splatnosti poslednej splátky 14. 07. 2015, s mesačnou periodicitou splácania úveru a dátumom splatnosti splátky v priebehu periódy splácania 14, celkovou výškou úveru 840,- Eur, RPMN úveru 65,52 % a jej priemernou hodnotou platnou ku dňu podpísania zmluvy o RÚ 45,60 %, schválenou výškou revolvingu 505,54 Eur, zvýšením celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu 505,54 Eur, výškou mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu 45,01 Eur, predpokladanou výškou RPMN po vykonaní revolvingu 70,02 % a s úverovým limitom 840,- Eur. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, bola 1.890,42 Eur, odplata za poskytnutie služby 120,58 Eur, ročná úroková sadzba úveru 70,02 % a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu 1.080,24 Eur, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 9 %. Dátum nadobudnutia platnosti aj účinnosti zmluvy o RÚ bol 20. 12. 2011. Veriteľ v stanovisku k zmluve o RÚ č. 8500008947 uviedol, že žalobcovi poskytol úver v celkovej výške 719,42 Eur dňa 20. 12. 2011. Žalobca podľa prehľadu prijatých platieb zaplatil na úver od 14. 02. 2012 do 19. 11. 2015 celkovo 1.989,25 Eur a od podania žaloby dňa 22. 06. 2014 do 09. 11. 2015 sumu vo výške 765,17 Eur. Žalobca vyzval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia v celkovej výške 1.269,83 Eur najneskôr do 17. 06. 2016 elektronicky dňa 15. 06. 2016 aj písomne podaním zo dňa 14. 06. 2016. Súd prvej inštancie aplikujúc ustanovenie § 497 Obchodného zákonníka, ustanovenia § 1 ods. 1, § 2 písm. a), b), § 9, § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného k 20. 12. 2011, ustanovenia § 46 ods. 1, 2, § 44 ods. 1, 2, § 52 ods. 1, § 39, § 41, § 451, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že z dôvodu rozličných obsahových náležitostí žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere vyplnenej žalobcom 15. 12. 2011 (body 1 - 5) a podpísanej žalovaným 20. 12. 2011 (ktorý vyplnil bod 6), ktoré sa líšia v údajoch o RPMN úveru, nemožno hovoriť o akceptácii návrhu zmluvy žalovaným, ale o novom návrhu, ktorý mal byť žalobcom písomne prijatý alebo odmietnutý. V dôsledku nedodržania obligatórnej písomnej formy je zmluva o spotrebiteľskom úvere neplatná v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Písomná forma požadovaná §-om 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch bola dodržaná len v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, ale jeho následné schválenie s uvedením výšky úveru a všetkých náležitostí týkajúcich sa splátok, úrokov, RPMN boli uvedené len v oznámení veriteľa, ktoré žalobca ako spotrebiteľ nepodpísal. Zmluvné strany sú preto povinné vydať si, čo si navzájom plnili titulom bezdôvodného obohatenia z neplatného právneho úkonu. Žalobcovi bola vyplatená suma 719,49 Eur, splatil 1.989,25 Eur, preto by mal nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.169,83 Eur (1.989,25 - 719,42). Uviedol tiež, že úver je potrebné z dôvodu nedodržania písomnej formy úverovej zmluvy potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. K námietke premlčania vznesenej žalovaným súd prvej inštancie uviedol, že právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčuje v subjektívnej premlčacej lehote v trvaní 2 roky a v objektívnej premlčacej lehote 3 roky, v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia 10 rokov. Začiatok plynutia premlčacej lehoty sa viaže na vedomosť o tom, kedy sa žalobca dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto zaň zodpovedá. Obidve podmienky musia byť splnené kumulatívne. Dĺžka objektívnej premlčacej doby nemôže byť prekročená ani v prípade, ak by subjektívna premlčacia doba mala ešte plynúť, alebo ešte plynúť nezačala. Okresný súd za začiatok premlčacej subjektívnej lehoty nepovažoval dátum, kedy sa žalobca dostavil k právnomu zástupcovi, ktorý ho informoval o bezdôvodnom obohatení a o možnosti žiadať jeho vydanie. Subjektívna premlčacia doba podľa súdu začala plynúť dňom nasledujúcim odo dňa zaplatenia jednotlivých splátok úveru, keďže žalobca vedel uzatvorením zmluvy so žalovaným o vzniku bezdôvodného obohatenia aj o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Konanie bolo začaté 22. 06. 2016. Subjektívna dvojročná premlčacia doba nebola zachovaná u splátok zaplatených žalobcom pred dňom 22. 06. 2014, teda v období od 14. 02. 2012 do 09. 06. 2014 v celkovej výške platieb 1.224,08 Eur. Žalovaný mal nárok na zaplatenie 719,42 Eur, žalobca uhradil 1.989,29 Eur, z ktorých mu pre premlčanie nemohol súd prvej inštancie priznať 1.224,08 Eur, preto zaviazal žalovaného na zaplatenie 765,17 Eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Zákonný úrok z omeškania s poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nar. č. 87/1995 Z. z.. Súd prvej inštancie z priznanej

sumy 765,17 Eur prisúdil úrok z omeškania od 18. 06. 2016, čo je deň nasledujúci po lehote poskytnutej žalobcom žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Výrok o náhrade trov konania zdôvodnil súd prvej inštancie ustanovením § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žalobca bol úspešný v 60 % predmetu sporu, žalovaný v 40 %, preto žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 20 %. Súd zároveň aplikoval ustanovenie § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch v platnom znení, a keďže žalobca bol ako spotrebiteľ oslobodený od platenia súdneho poplatku a žalobca bol čiastočne v konaní úspešný, súd zaviazal žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 6 % z priznanej sumy 765,17 Eur v zmysle položky 1 písm. a) sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení.

2. Žalobca vo včas podanom odvolaní proti výroku o zamietnutí žaloby (druhý výrok) podanom z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f), h) Civilného sporového poriadku navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

Nestotožnil sa s tvrdením okresného súdu, že došlo k uplynutiu subjektívnej dvojročnej premlčacej doby; táto podľa odvolateľa začala plynúť až 16. 03. 2016. Namietal, že súd nevyslovil, na základe ktorého dôkazu dospel k záveru, že sa žalobca dozvedel o vzniku bezdôvodného obohatenia v čase podpisu zmluvy. Odvolateľ nepovažuje za logické, aby uhradil žalovanému splátky zmluvy v čase, keď by vedel, že žalovaný na ne nemá právny nárok. Neplatil by dobrovoľne a vedome prijímateľovi niečo, čo mu nepatrí. Žalobca sa dozvedel o bezdôvodnom obohatení od svojho právneho zástupcu 16. 03. 2016 a v ten istý deň mu následne udelil plnú moc na zastupovanie vo veci. Od tohto dátumu do podania žaloby 17. 06. 2016 neuplynuli dva roky. Zdôraznil, že pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná (preukázaná), nie len predpokladaná vedomosť. S poukazom na niekoľko rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR, Najvyššieho súdu SR aj Krajského súdu v Banskej Bystrici zdôraznil princíp právnej istoty.

3. Žalovaný včas podaným odvolaním z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) CSP napadol prvý, tretí a štvrtý výrok rozsudku súdu prvej inštancie. Okresnému súdu vytkol, že nevychádzal zo žiadnej právnej normy a nezaoberal sa tým, či sa údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov dal dohodnúť a na základe ktorého konkrétneho ustanovenia zákona. Rozsudok súdu prvej inštancie považoval za nepreskúmateľný, pretože žiadnym spôsobom nereagoval na podanie žalovaného a neuviedol žiadnu právnu normu, podľa ktorej postupoval. Uviedol, že v čase podania žiadosti o poskytnutie úveru nebol známy dátum jeho vyplatenia, preto sa údaj o RPMN nedal vypočítať. Poukázal na § 2 písm. i), § 9 ods. 2 písm. j), § 19 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, žalobu zamietol aj v odvolaním žalovaného napadnutej časti a priznal mu náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného zdôraznil, že súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal platnosťou, resp. neplatnosťou zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500008947 v bode 32. odôvodnenia rozsudku. Namietol správnosť odvolacieho tvrdenia, že údaj o RPMN nemôže byť výsledkom dohody zmluvných strán zdôrazniac nielen postup pri uzatváraní zmlúv, najmä § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ale aj § 4 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.. Poukázal na viaceré rozhodnutia okresných aj krajských súdov a znova zdôraznil princíp právnej istoty.

5. Žalovaný možnosť vyjadriť sa k odvolaniu žalobcu nevyužil (§ 373 ods. 3 CSP).

6. Súdne konanie bolo začaté za účinnosti procesného kódexu, ktorým bol Občiansky súdny poriadok účinný do 30. 06. 2016. Od 01. 07. 2016 sú súdy povinné aplikovať Civilný sporový poriadok v zmysle jeho prechodného ustanovenia § 470 ods. 1.

7. Na základe odvolania podaného včas stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359, § 362 CSP) krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) vec prejednal v medziach odvolaní žalobcu aj žalovaného (§ 380 ods. 1 CSP), v rozsahu určenom ustanovením § 379 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario za použitia § 177 ods. 2 písm. c) CSP a rozsudok okresného súdu s poukazom na § 389 ods. 1 písm. c) CSP z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Premlčanie (inveteratio) je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok možno odvrátiť námietkou premlčania. Použitie tohto spôsobu obrany má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva. Súd sa môže zaoberať vznesenou námietkou premlčania bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva veriteľa. Vzhľadom na odvolacie tvrdenia žalobcu odvolací súd zdôrazňuje, že premlčaním (na rozdiel od preklúzie) právo samo osebe nezaniká, len sa oslabuje v tej svojej zložke, ktorá predstavuje nárok. Subjektívne právo aj po aplikácii námietky premlčania trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, ktorého uplatniteľnosť je ale obmedzená na dobrovoľné splnenie povinným subjektom. Žalobca preto mohol dobrovoľne plniť žalovanému aj premlčaný (naturálny) záväzok.

9. Pri premlčaní práva na vydanie bezdôvodného obohatenia zákon ustanovuje kombinované premlčacie doby, a to subjektívnu dvojročnú a objektívnu trojročnú, v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia 10 ročnú. Odlišný a na sebe nezávislý je začiatok, priebeh ich plynutia aj ich skončenie. Subjektívna premlčacia doba môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemožno prekročiť. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby je rozhodujúci okamih, kedy k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo. V prípade absolútne neplatného právneho úkonu bezdôvodné obohatenie z neho získané vzniká od samého vzniku právneho úkonu. Pri relatívne neplatnom právnom úkone možno o bezdôvodnom obohatení hovoriť až od okamihu úspešného dovolania sa relatívnej neplatnosti (keď prejav oprávneného došiel druhému účastníkovi právneho úkonu).

Objektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia ako maximálna lehota na uplatnenie práva je v zmysle § 107 Občianskeho zákonníka trojročná (v prípade úmyselného zavinenia 10 ročná) a počiatok jej plynutia sa určí odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo. Ak sa plnenie bez právneho dôvodu poskytuje postupne po častiach, objektívna premlčacia doba začína plynúť pri každej z nich osobitne v okamihu, kedy k plneniu došlo. To znamená, že každá z čiastkových platieb plnených bez právneho dôvodu má svoj samostatný „právny osud“, premlčuje sa samostatne (rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo 14. decembra 2006, sp. zn. 33 Odo 52/2005).

Pri posudzovaní začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby je potrebné vychádzať zo skutočnej, nie z predpokladanej vedomosti oprávneného o tom, že na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia došlo a kto ho získal. Touto vedomosťou § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemieni znalosť právnej kvalifikácie, ale skutkových okolností, z ktorých možno zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie vyvodiť (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21 Cdo 3433/2008). Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby možno spájať s okamihom, v ktorom si žalobca musel byť vedomý toho, že bez existujúceho právneho dôvodu plnenia previedol na účet žalovaného vyššiu čiastku (rozhodnutie NS ČR sp. zn. 33 Cdo 222/2012). Významné nie je, či oprávnený subjekt má také právne znalosti, aby bol subjektívne schopný posúdiť tieto skutkové okolnosti a zistiť, že zmluva podľa ktorej plnil, je neplatná. Nejde o vedomosť právnej kvalifikácie podľa § 107 Občianskeho zákonníka, ale o znalosť skutkových okolností, z ktorých možno zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie vyvodiť. Nie je rozhodujúce, že oprávnený sa mohol o získaní tohto bezdôvodného obohatenia dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti prípadne aj skôr.

10. V súvislosti s odvolacou námietkou žalobcu ohľadne uplatnenia nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v rámci plynutia subjektívnej premlčacej doby odvolací súd uvádza, že táto je dôvodná. Žalobca v konaní tvrdil, že sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel až po konzultácii so svojím právnym zástupcom. Okresný súd bez toho, aby na preukázanie pravdivostnej hodnoty tohto tvrdenia vykonal akýkoľvek dôkaz (najmä výsluch žalobcu) ustálil, že subjektívna premlčacia doba začala plynúť skôr, a to dňom nasledujúcim odo dňa zaplatenia jednotlivých splátok úveru, keďže žalobca vedel uzatvorením zmluvy so žalovaným o vzniku bezdôvodného obohatenia aj o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. V ďalšom konaní preto okresný súd podrobne vypočuje žalobcu nielen na okolnosti uzavretia žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500008947 podpísanej žalobcom dňa 15. 12. 2011 a žalovaným dňa 20. 12. 2011, ale najmä na okolnosti jej splácania, na dôvod vedúci žalobcu ku kontaktu s jeho právnym zástupcom (či prvotne oslovil právny zástupca žalobcu, alebo žalobca právneho zástupcu, na základe ktorej skutočnosti, či žalobca je /bol v minulosti/ stranou sporu v iných spotrebiteľských súdnych konaniach, v ktorých prípadne mohol získať vedomosť o problematike spotrebiteľských zmlúv a premlčaní a pod.). Výpoveď žalobcu vyhodnotí jednotlivito aj vo vzájomnej súvislosti s ostatnými vykonanými dôkazmi, určí počiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby, posúdi či došlo alebo nie k premlčaniu nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a rozhodne o opodstatnenosti žaloby.

11. Nosným odvolacím argumentom žalovaného bola namietaná nepreskúmateľnosť rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý sa nezaoberal tým, či bolo možné v zmluve dohodnúť údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, nakoľko v čase podania žiadosti o poskytnutie úveru nebol známy dátum jeho vyplatenia, takže sa údaj o RPMN nedal vypočítať. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie považoval úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch nie z dôvodu nedodržania obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadovaných ustanovením § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase, kedy zmluva mala byť uzavretá (vrátane údajov o RPMN), ale z dôvodu nedodržania zákonnej písomnej formy tohto druhu právneho úkonu v zmysle § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase, kedy zmluva mala byť uzavretá. Správnosť tohto záveru súdu prvej inštancie ani jeho záveru o neplatnosti úverovej zmluvy pre nedodržanie písomnej formy podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka žalovaný nespochybnil.

12. Súd prvej inštancie v novom rozhodnutí rozhodne aj o nároku na náhradu trov celého konania (§ 396 ods. 3 CSP).

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).